

1893-2017.

Gyülekezeti Ünnepi Hírmondó

2017. Nyár-Ősz Reformáció 500

13. évf. 2-3. szám

a wittenbergi vártemplom kapuja...

2017 őszén, október hónapban, mi Kárpát-medencei magyar reformátusok, a reformáció 500. évfordulójára emlékezünk. Valószínűleg nincs, vagy nem lesz olyan gyülekezete Egyházunknak, ahol ne ünnepelnék - Istent dicsőítve - ezt a lelki megújulást hozó nagy történelmi eseményt, amelynek hatása nem csupán az Egyházban, de a közgondolkodásban, kultúrában, oktatásban és a gazdasági életben is változásokat hozott.

Egyházunk – ökumenikus – ünnepi hetet rendez, október 24-én kedden lesz a nyitó alkalom, és október 29-én úrvacsorás istentisztelettel a záró alkalom. Az este 6 órakor

templomunkban zajló sorozat központi gondolata: A reformáció ajándékai.

Meghívott előadónk:

- Kiss László főjegyző,
- Dr. Albert András történész, lelkipásztor,
- Takaró Mihály irodalomtörténész,
- Dr. Tökéczki László történész.

Szombat este Vida Mónika zongora- és orgonaművész koncertje, majd vasárnap Sipos István esperes úr igehirdetése.

Tervezetten október 25-én, szerdán délután 5 órakor felavatjuk a XX. kerületi János téren kialakítandó „Kálvin János parkot”, ahol köszöntőt mond Szabados Ákos polgármester úr, Takaró Tamás esperes-lelkipásztor, majd ünnepi, avató beszédet tart gróf Bethlen István egyetemi tanár. Az előadásokat a helyi lelkipásztorok igeolvasással és imádsággal nyitják meg minden nap.

Házigazdái leszünk egy nagy eseménynek, hordozzuk imádságban és hívogatok mindenkit a személyes részvételre is. Hiszem, hogy áldásul lesznek e történelmi napok mindannyiunknak.

Soli Deo Gloria!

Budapest, 2017.szept.05.

Takaró Tamás
esperes-lelkipásztor

Luther Márton: Jer, kérjük Isten áldott Szent lelkét

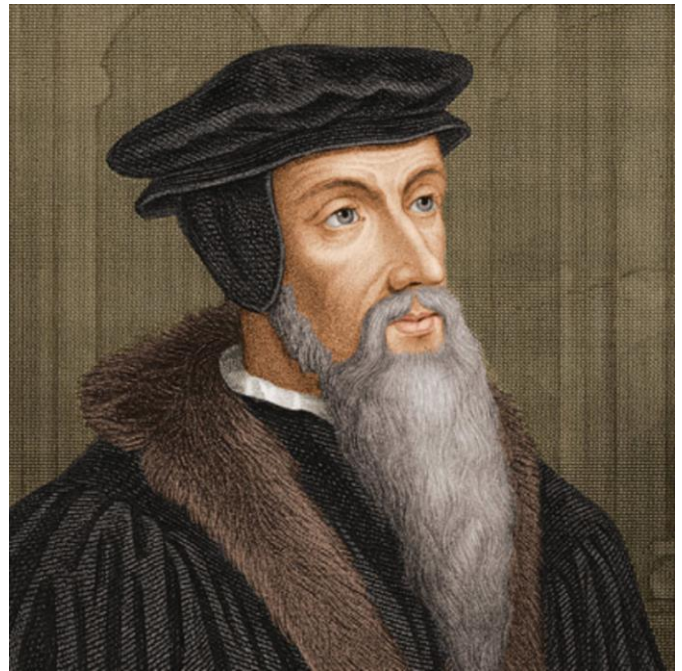
(dallama XIII. sz-i német népének)

Jer, kérjük Isten áldott Szent lelkét
Legfőképpen az igaz hitért,
Hogy ha jön a végóra, mellénk álljon
Hazatérésre készen találjon,
Könyörüljön

Jer, Világosság, ragyogj fel nekünk,
Hogy csak Krisztus légyen mesterünk,
El ne hagyjuk őt, mi hű megváltónkat,
Aki népének örökséget ad.
Könyörüljél.

Ó, Szeretet, áraszd ránk meleget,
Hadd kóstoljuk édességedet;
Tiszta szívből mindenkit hadd szeressünk,
Egyességben és békében éljünk.
Könyörüljél.

Ínségeinkben fő Vigasztalónk,
Halál ellen megbátorítónk,
Össze ne hagyj esni, ha ellenségünk
Reánk jó s romlást készít már nekünk.
Könyörüljél.

Az imádságról,

ahol az úri-imádság is megmagyaráztatik.

Azokból, amelyeket eddig megvitattunk, világosan látjuk, hogy mennyire szegény az ember és szűkölködik minden jóban és hogy mennyire híjával van mindennek, ami őt az üdvre segíthetné. Ennélfogva ha segédelmet keres, mely tehetetlenségében támogassa, magán kívül kell keresnie, és azt magának egyebünnen kell megszereznie. Azután azt is kifejtettük, hogy az Úr magát önként és szabad jótetszéséből ajánlja nekünk a Krisztusban, hogy őbenne, a mi nyomorúságaink helyett minden boldogságot, szegénységünk helyett gazdagságot ajánljon, hogy őbenne mennyei kincseket nyisson fel előttünk oly célból, hogy a mi hitünk teljesen az ő Szerelmes Fiára irányuljon, minden várákozásunk teljesen őtőle függjön, minden reménységünk egyedül rajta csüngjön és benne nyugodjon meg. Ez ugyan titkos és elrejtett bölcsesség, és olyan, amelyet okoskodó következtetésekkel (syllogismusokkal) kikényszeríteni nem lehet; hanem olyan, amelyet csak azok értenek, akiknek szemeit Isten felnyitotta, hogy az ő világosságában lássanak világosságot. Mintán az igaz hit által megtanított annak

megismerésére, hogy amire csak szükségünk van, és amivel magunkra hagyatva nem bírhatunk, mindaz megvan Istenben és a mi Urunkban, a Jézus Krisztusban, akibe ti. tetszett az Atyának az ő gazdagsága egész teljességét kitölteni, hogy mint egy kimeríthetetlen forrásból belőle merítsünk mindnyájan: most már csak az van hátra, hogy nála keressük és könyörgésekkel tőle kérjük azt, amiről tudjuk, hogy benne van. Mert különben tudni azt, hogy minden adományoknak Isten az Ura és adója, aki hívogat, hogy kérjük tőle, de hozzá nem menni és tőle nem kérni: ez annyira semmit sem ér, mintha valaki a megtalált kincset a földbe ásva és temetve, számba sem venné. Ez az utóbbi pont, mivel fennebb csak úgy mellékesen volt róla szó és alig érintettük, megérdemli, hogy behatóbban foglalkozzunk vele.

Erre térve, az igazi imádság legelső törvénye az legyen, hogy a saját dicsőségünk minden gondolatáról mondjunk le; hogy minden képzelt méltóságunkat vetkezzük le; hogy hagyjunk fel minden magunkban való bizodalommal, dicsőítván az Urat a mi elvetett és parányi voltunkban, amint a próféta int: „Nem a mi igazvoltunkban, hanem a te nagy irgalmasságodban bízva könyörgünk tehozzád; hallgass meg minket Uram; Uram, légy kegyelmes nekünk; hallgass meg minket és cselekedd meg, amiket kérünk tenmagadért, mert a te nevedről neveztetik a te néped és a te szent helyed!” Egy másik próféta pedig azt írja: "Töredelmes szív és a bűn nagysága felett kesergő lélek, megalázkodott és tehetetlenségét érző, éhező kebel és kisírt szemek: Uram, ím ezek adnak neked dicsőséget. Nem atyáink igazvoltában bízva járulunk színed elé és könyörgünk a te orcád előtt irgalmasságodért, mi Urunk Istenünk; hanem mivel te irgalmas vagy, könyörülj rajtunk, mert vétkeztünk te előtted!”

Az imádkozás második törvénye pedig az legyen, hogy valósággal érezzük a mi tehetetlenségünket és gondoljuk meg komolyan,

hogy mily nagy szükségünk van azokra, amelyeket Istentől a saját javunkra kérünk és hogy azokat mi azért kérjük, hogy tőle megnyerjük. Mert ha más gondolattal és érzülettel imádkoznánk: imádságunk hamis és tisztátalan lenne. Ha például valaki Istentől bűnei bocsánatát kérné, de bűnös voltát határozottan és komolyan eszébe nem venné: akkor képmutatásával csak gúnyolná az Istent. Továbbá, amit csakis Isten dicsőségére kérünk: azt a lángoló szív forró vágyakozásával kell kérnünk; úgy hogy ha például az ő nevének megszenteltetését kérjük: akkor – hogy úgy mondjam – gyötörő éhséggel és égő szomjúsággal kell epednünk ama megszenteltetés után. Tehát, ha megismertük, hogy minket a bűn terhe nyom s gyötör, ha belátjuk, hogy nincsen bennünk semmi, ami számunkra Istennél kegyelmet szerezhetne: ez érzés azért mégse retentsen el attól, hogy hozzá közeledjünk, mert ránk nézve nélkülözhetetlen, hogy ilyeneknek ismerjük és ítéljük magunkat, midőn hozzá közeledünk. Mert nem arra van az imádság rendelve, hogy büszkélkedve vagy magunkat nagyra tartva járuljunk Isten elébe; hanem arra, hogy általa a mi gyarlóságunkat beismerve, azt előtte megsirassuk, miként a gyermekek bizalmasan megvallják szülőik előtt az ő bajaikat. Sőt inkább, ennek az érzésnek minket egyenesen ösztönöznie és sarkallnia kell az imádkozásra. A mi gyarló voltunk ezen érzete mellé a jó Isten még két dolgot adott, hogy azok minket az imádkozásban való szorgalmatosságra még hathatósabban serkentsenek: a *parancsolatot*, melynél fogva az imádkozást elrendeli; és az *ígéretet*, mely által biztosít, hogy meg fogjuk kapni, amit csak kérünk. A parancsolat gyakran van ismételve: "Kérjetelek, jöjjetek hozzám; keressetek engem; forduljatok hozzám; hívjatok segítségül engem, a ti nyomorúságtoknak idejében" és még sok más helytől eltekintve, különösen a harmadik parancsolatában is, hol óva int minket, hogy az ő nevét hiába fel ne vegyük. Mert amikor itt azt

parancsolja, hogy hiába fel ne vegyük: egyszermind azt is parancsolja, hogy magasztalva emlegessük, dicsőítvén őt mint minden erőnek, jónak, segedelemnek és oltalomnak forrását, azért, hogy mindezeket tőle kérjük és tőle várjuk. Ennélfogva ha mi, mikor bennünket valami szükség szorongat, nem hozzá fordulunk, nem őt kérjük és nem az ő segedelméért esdeklünk: haragját éppen úgy kihívjuk, mintha akár idegen isteneket, akár bálványokat csinálnánk magunknak; – mert parancsainak kicsinylésében az ő akaratát mindkét esetben egyaránt megvetjük. Másfelől azonban, akik őt segítségül hívják, őt keresik és őt magasztalják: azok nagy megnyugvást találnak abban a tudatban, hogy így öelötte kedves dolgot cselekesznek és az ő akaratának szolgálnak. – Az ígélet így szól: "Kérjete és megadatik néktek; meghallgatlak titeket; kiszabadítlak titeket; megnyugtatlak; megerősítlek; legeltetlek titeket bőségben; nem háborítlak meg titeket".

Részlet Kálvin fő művéből: *Institutio religionis Christianae*

Magyar reformátorok arcképcsarnoka

Dévai Bíró Mátyás Az első magyar reformátor. Déván született a XV-XVI. sz. fordulóján, pontosan nem ismert időpontban. Wittembergben tanult 1529-30-ban, majd 1536-ban. A két wittembergi út között kétszer is börtönbe csukták protestáns igehirdetése miatt. 1534-től Nádasdy Tamás pártfogásával Sárospatakon tanított. Később Perényi Péter erdélyi vajda udvari papja volt. (1539-40). Utolsó éveit újra Wittembergben töltötte, onnan hazatérve hamarosan meghalt (1545).

Sztáray Mihály (?-1575), valószínűleg Sztáran (Zemplén megye) született. A ferences rend tagjaként Sárospatakon kezdte meg teológiai tanulmányait, majd 1528-ban kilépett a rendből és protestáns tanokat kezdett hirdetni. 1544 tavaszától az „énekes reformátor” egymaga százhusz gyülekezetet alapított Baranyában és Szlavóniában. Módszere az volt, hogy a falu közepén, a templom körül elkezdett énekelni, és amikor a falu népe együtt volt, hirdette nekik az Igét. Mai énekeskönyvünk 5 dicséretét tartalmazza (197; 254; 255; 260; és 384.)

Szegedi Kis István (1505-1572) kun származású szegedi polgárcsalád gyermekeként született. 1535-től Bécsben, majd Krakkóban tanult, s onnan már reformátusként tért haza 1540-ben. 1543-ban Wittembergbe is eljutott. Csanádon, Gyulán majd Cegléden volt prédikátor, valamennyi helyről protestáns tanai miatt üldözték el. Később Temesváron és Békésen is szolgált, ahol még fogságba is vetették tanításai miatt. 1552-ben Tolnára ment, majd 1554-ben Baranyában superintendenssé (azaz püspökké) választották. 1561-ben a török vetette fogságba, ahonnan egy

gazdag hívő asszony váltotta ki. Utolsó éveit Ráckeven töltötte, viszonylagos nyugalomban.

Méliusz

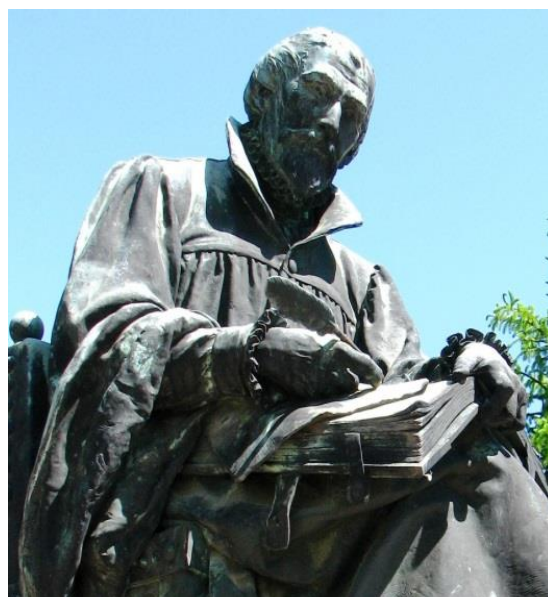
Juhász Péter (1536-1572) a dunántúli Horhiban született tehetős nemesi család gyermekeként. Hazai tanulmányai végeztével beiratkozott a wittenbergi egyetemre, ahol hamarosan a kálvinista tanok hívévé vált. 1561-től a debreceni egyházvidék, 1562-től haláláig a Tiszántúli Református Egyházkerület püspöke volt. Összehívta a híres debreceni alkotmányozó zsinatot (1567). Ez a zsinat arról is nevezetes, hogy ekkor fogadták el a magyar református egyház hitvallásának a II. Helvét Hitvallást és a Heidelbergi Kátét, ezzel létrejött a Magyarországi Református Egyház. Jelentős irodalmi tevékenységet is kifejtett, és számos hitvitában is részt vett.

Részese volt az első magyar nyelvű helvét hitvallás szerkesztésének. Minden erejével próbálta erősíteni a kálvinizmus helyzetét nemcsak a katolikusokkal, de a lutheránusokkal és az unitáriusokkal szemben is.

Jelentőset alkotott botanikusként is, megalkotta az első magyar nyelvű tudományos orvosi botanikai művet, a Herbariumot, amely csak halála után látott napvilágot.

Fontos szerepet játszott a magyar könyvkultúra fejlődésében. Befogadta Debrecenbe a

vándornyomdász Huszár Gált, fellendítve ezzel a debreceni könyvkiadást.

Károlyi

Gáspár (1530-1591) szülei a Délvidékről menekültek el északi területre a török betörések miatt. A származási helyéből és a Radicsics (ami *Radics fiát* jelenti) névből adódóan valószínűleg szerb családról van szó, amely felvette a protestáns vallást. Iskoláit Nagykárolyban kezdte, Brassóban végezte, majd 1556-ban a Wittenbergi Egyetemen tanult (az egyetem évkönyvében Caspar Carolus Pannonius néven szerepel). 1562-ben a neves egri várkapitány, Dobó István öccsének, Domokosnak a pártfogása alatt állt. Ennek a kapcsolatnak köszönhetően kerülhetett később Gönc mezővárosába. 1562-ben fejezte be Károlyi a "Két könyv" című munkáját, ami a magyar reformáció történelemszemléletének első prózai összefoglalása. 1563-ban gönci református prédikátor lett, majd később esperes. Nem sokkal ezután megválasztották a Kassavölgyi egyházmegye seniorává. 1566-ban összehívta a gönci zsinatot, a tiszáninneni esperességek számára. 1572-ben újjáépíttette Gönc leégett templomát. Elsőnek fordította le a teljes Szentírást magyarra (1590). A Károlyi-Biblia máig fogalom a hívő körökben.

1592-ben halt meg.

Esperesként többször fellépett a szentháromságtagadók (unitáriusok) ellen, részt vett Nagyváradon az unitárius-ellenes hitvitán.

Szenci Molnár

Albert (1574-1634) volt, aki gyermekkorában naponta hordta Károlyi bibliafordításának kéziratait Göncből Vizsolyba, ahol a Biblia nyomtatása történt (Mantskovits Bálint, lengyel anyanyelvű nyomdász végezte a munkát). Szenci Molnár ritkán volt itthon, szüntelenül járta Európát, főleg a német városokat. Kapcsolatokat teremtett egyházi körökkel és lett összekötő kapocs a magyar és külföldi protestantizmus között. Ő fordította a francia nyelvű, rímbe szedett zsoltárokat magyar nyelvre, amelyeket ma is énekelünk (fordítása 1607-ben jelent meg Hanauban). Ugyancsak ő adta ki Hanauban a Károlyi-Biblia javított változatát. Kálvin János fő művét, az Institutio-t szintén ő fordította le elsőnek anyanyelvünkre.

A gyülekezet életéből

Népmozgalmi adatok

Konfirmáltak:

Durucz Béla, Juhász Vince, Oláh Gergő Máté, Papp István, Stein Balázs, Vámos Vince, André Ágnes, Dányi Mária Georgina, Molnár Dorina,

Pető Betty, Pető Kitty, Szilágyi Sára, Szvetnyik Emese, Vaszi Nóra Cintia

Megkereszteltük:

Molnár Dorina, Vaszi Nóra Cintia, André Ágnes, Stein Balázs, Varga Péter Domonkos, Kocsis Vince, Szabó Lóránd Krisztián, Gurmai Hajnalka Angyalka, Boros Rézi, Balla Nimród, Balla Zsombor, Sáfrány Attila Marcell, Tejes Zalán, Buday Bendegúz László, Terebesi Barbara, Terebesi Maja, Molnár Vivien, Szűcs Luca, Pacsaji Molli, Weich Olívia, Apostol Eszter Réka, Kaprancai Zoltán, Fehér Mariann Hanna, Bartók Liliána Hanna, Bartók Liza Boglárka, Bartók Lea Natasa.

Megeskestük:

Havasi Zoltán és Nagy Zsófia Réka testvéreinket.

Eltemettük:

Lévai Gizella Eszter, dr. Nagy Miklós, Kreisz Jánosné, Nyiri Zsolt, Beke Zoltánné, Juhász Péter, Szabó Imréné, Koller József, Lukácsy Sándor, Papp Györgyné testvéreinket.

Az elmúlt hónapok gyülekezeti eseményei

Április 9. Virágvasárnap.

Április 10-13. Nagyheti, bűnbánati előkészítő sorozat.

Április 14. Nagypéntek.

Április 16. Húsvét I.

Április 17. Húsvét II.

Április 21-23. Kis ifi csendes hétvége Úrkúton.

Április 23. Sipos István nyugalmazott máramarosszigeti lelkipásztor szolgálata gyülekezetünkben.

Május 6. Konfirmandusok vizsgálja.

Május 7. Konfirmáció.

Május 19. Ifjúság látogatása a dunaharaszti Bárka közösségben.

Május 25. Áldozócsütörtök.

Május 26. Anima Soni koncert a Reformáció 500 ünnepére a Csiliben.

Május 31-június 2. Pünkösdi előkészítő hét.
Június 4. Pünkösöd. I.
Június 5. Pünkösöd II.
Június 11. Kórusunk évadzáró koncertje.
Június 18. Anima Soni koncert Nagykanizsán a reformáció 500. évfordulója alkalmából.
Június 19-22. Takaró Tamás részvétele az Ökumenikus lelkészi és munkatársi missziói konferencián.
Július 3-7. Hittanosok tábora Velencén.
Július 14-16. Karbantartó napok Úrkúton.
Július 17-23. Kis ifi tábor Úrkúton.
Július 24-30. Juvenis ifi tábor Úrkúton.
Július 25-29. Csillagpont református ifjúsági tábor, fiataljaink részvételével.
Július 31-augusztus 5. Takaró Tamás részvétele a Református Lelkészegyesület sárospataki konferenciáján.
Július 31-augusztus 6. Nagy ifi konferenciája Balatonfűzfőn.
Augusztus 7-13. Mini ifi tábora Balatonfűzfőn.
Augusztus 13. Kiss László Pestlőrinc-szemeretelepi lelkipásztor szolgálata gyülekezetünkben.
Augusztus 20. Kálmán Béla ráckevei lelkipásztor szolgálata gyülekezetünkben.
Szeptember 9. Karbantartó nap a parókia udvarán.
Szeptember 15. A Mária Rádió nyertes pályázójaként, Anima Soni szolgálat a gálakoncerten.

Szeptember 17. Kelemen Zoltán lelkipásztor szolgálata gyülekezetünkben

Közzemény

Presbitériumunk 2017. szeptember 10-i gyűlésén, többek között tárgyalta Egyházközségünk, anyagi helyzetét is. Ezen lelkipásztor hálaadással számolt be arról, hogy gyülekezetünk folyamatos életét és sokféle szolgálatát havi rendszerességgel, körülbelül kétszáz család illetve személy támogatja.

Mintegy kétszázötven olyan család és személy is van, akik évente egy-két alkalommal fizetnek, nyilván anyagi helyzetük függvényében. Egyházi nyilvántartásunk szerint, több mint ezer olyan testvér van, akik szorosabb-lazább kapcsolatot tartva velünk, nem, vagy több évente egy alkalommal jutnak el hozzánk és támogatnak bennünket. Hálásak vagyunk Ő értük is hogy vannak, és hogy időnként közöttünk megjelennek. Egyházi törvényeink a Presbitériumot felhatalmazzák, hogy mint a gyülekezet anyag helyzetéért is felelős testület, kérje minden nyilvántartott egyháztagjától a szorosabb lelki kötődést és a lehetőség szerinti felelős anyagi teherhordozást.

Testvéreink megértését kérjük, várjuk. Előre is köszönettel,

Presbitérium

Presbiteri tisztújítás!

Egyházi törvényünk szerint hat évente teljes és általános presbiteri tisztújítást kell végrehajtani minden egyházközségben. Vagyis lejár minden presbiter és pótpresbiter mandátuma. Ez a ciklus 2017. december 31-én zárul. Így még ebben az évben a Törvény által előírt technikai és idői keretben meg kell tartani a választást, hogy 2018. január 1-től már az új Presbitérium szolgálhasson. Ennek az előkészítője maga a Presbitérium és az általa választott bizottság,

illetve bizottságok. Választani pedig az egyháztagek közül azok jogosultak, akik egyházi törvényeink szerint két alapfeltételnek (minimálisan kettőnek) megfelelnek. Ezek pedig, hogy a választást megelőző években rendszeres templomba járók legyenek, (családjukkal egyetemben) és vegyenek részt legalább három éven keresztül a gyülekezet anyagi terheinek a hordozásában, így az egyházfenntartói járulék megfizetésében is.

Presbitérium megkezdte és megtette első törvényi kötelezettségét 2017. szeptember 10-i gyűlésén. Kérem, hordozzuk imádságban az általános presbiteri tisztújítást!

Takaró Tamás

Karbantartás a parókiaán

Az elkövetkező hónapok tervezett gyülekezeti eseményei

Szeptember 25-29. Takaró Tamás Berekfürdön tart evangelizációs sorozatot.

Szeptember 30. Az ifjúság látogatása a Magyar Nemzeti Múzeum „Ige idők, A Reformáció 500 éve” című kiállításán.

Október 1. Anima Soni zenekarunk szereplése (felvételtől) az MTV 5 csatornán, a középiskolások számára szervezett reformációi vetélkedő műsorban.

Október 6-8. Nagy és Kis ifi körök összevont őszi csendes hétvégéje Mátraházán.

Október 24-28. A reformáció 500. évfordulója alkalmából, ökumenikus sorozat templomunkban, a kerületi protestáns

lelkipásztorok és meghívott előadók szolgálatával.

Október 25. Kálvin emlékpark avatás a János téren.

Október 29. Úrvacsorával egybekötött reformációi istentisztelet Sipos István volt máramarosszigeti lelkipásztor és kórusunk szolgálatával.

November 20. Anima Soni lemezbemutató koncert a Csiliben.

November 20-24. Takaró Tamás Dunaszentgyörgyön tart evangelizációs sorozatot.

November 25. A Csili M. K. megalakulásának 100 éves évfordulója alkalmából kórusunk részvétele a „Pesterzsébeti kórusünnep” rendezvényen a Pesterzsébet Főplébánia Templomban.

November 27-december 1. Adventi esték gyülekezetünkben.

December 4-8. Takaró Tamás Karcagon tart evangelizációs sorozatot.

December 10. Asszonykarácsony, szeretetvendégség.

December 12. Fífas kör karácsonya, szeretetvendégség.

December 16. Hittanos gyermekeink karácsonya.

December 17. Kórusunk karácsonyi koncertje, ünnepi vacsorája.

December 19. Férfiak karácsonya, szeretetvendégség.

December 22. Ifi karácsony, szeretetvendégség.

December 24. Ünnepi istentisztelet.

December 25. Karácsony I. Úrvacsorával egybekötött ünnepi istentisztelet, kórusszolgálat.

December 26. Karácsony II. Úrvacsorával egybekötött ünnepi istentisztelet, ifjúsági kórusszolgálat.

December 31. Évzáró, hálaadó ünnepi istentisztelet.

A gyülekezet tagjai mesélik...

Jöjj hát velünk, mert kincset keresünk, nem bánod meg, ha eljössz most velünk.”

Hittantábor

Sok kisgyermek hangja zengte július első hetében gitár- és fuvolahanggal kísértve ezt a tábori éneket.

Idén nyáron is nagy örömmel indultunk útnak a szélrózsa minden irányából és érkezünk meg Velencére, ahol végre összeháldkozott a táborozni vágyó gyerekek és felnöttek serege. Öt hittanoktató és 26 gyerek töltött együtt öt napot az üdülövárosban.

Idei hittantáborunk a reformáció 500 éves évfordulója kapcsán az öt reformátori alaptétel igazságait járta körül. Természetesen nem bonyolódunk teológiai fejtegetésekbe, de péntekre minden gyerek tudta az öt latin kifejezést jelentésével együtt. Sola Scriptura, Solus Christus, Sola fide, Sola gratia, Soli Deo gloria.

Az alaptételeket egy-egy bibliai történet hívatott közelebb hozni a gyerekekhez.

Így hallhatták az etióp kincstárnok megtérésének történetét, aki mellé Fülöp útitársként szegődött a Gázába vezető úton, hogy megmagyarázza neki Ézsaiás próféta írását. Jézus megdicsőülése a hegyen, melynek három tanítvány is tanúja lehetett, bizonyosságot adott mindnyájunk számára, hogy Jézusban az Isten maga jött el hozzánk. A kapernaumi százados történetén keresztül megérthették a gyerekek, hogy a hit, az Istenbe vetett bizalom, melyet Ő maga munkál ki bennünk - ahogy a római százados szívében is - fontos alapja keresztyén életünknek. A tékozló fiú története a kegyelem gondolatához kapcsolódott: a megváltás egy olyan ajándék Istentől Jézus szeretete által, amiért nem tettünk semmit. Mindezekért hála és köszönet járja át a szívünket, mint Pál apostol és Barnabás szívét is, akik Lisztrában meggyógyították a sántát. Ők a tömeg ünneplését visszautasítva arról beszélhettek, hogy ezért a csodáért egyedül Istent illeti a dicsőség, ők csak eszközei és továbbítói az általuk megismert isteni kegyelemnek.

A lelki kincsek mellett „tálcumokat” is gyűjtöttek a gyerekek. Első nap mindenki elkészítette a saját kincses ládáját, és a hét folyamán ide rakhatták a megszerzett javakat. Nagy volt ám a sürgés-forgás! Tanulták szorgalmasan az aranymondásokat, dolgoztak a történetekhez kapcsolódó feladatlapokkal, kézműves feladatokkal. Egymásra is jobban figyeltek, a kisebbeket felkarolták a nagyobbak, a hosszú utakon a hátukra vették őket és így folytatták az utat. Tálcumot kaphattak a legrendesebb szoba lakói, azok a gyerekek, akik észrevették, ha valahol segíthettek. Szóval sok-sok kincset gyűjthettek, de naponta maximum ötöt.

Az utolsó napon a megszerzett javakból árverésen licitálhattak a gyerekek vízi

pisztolyokra, kardokra, plüssökre, kártyákra és egyéb ajándékokra.

A délutáni szabadidő keretében strandoltunk, pihentünk, kirándultunk Székesfehérvárra a Bory-várba, számháborúztunk a szálláshelyünk szép, nagy udvarán. Volt olyan nap is, mikor Szuli vezetésével bonbont gyárthattak a gyerekek, amit természetesen el is kellett fogyasztaniuk. A készítés során már az alapanyagok is jócskán megfogyatkoztak. Egyik este naplemente sétahajózást szerveztünk a Velencei-tavon.

Esténként közös esti mese és játék zárta napjainkat, melyek igazi kis közösséggé formálták a 6-12 éves gyerekeket. A játék öröme, az önfeledt nevetés még a fáradt felnőtteket is felfrissítette a nap végén.

Köszönjük az együtt töltött hetet, annak minden áldását! SDG

*„E kincs a szent ige,
Hát jól figyelj ide,
Mert boldog az, ki olvassa,
És hittet megtartja.”*

Sepsi Márta

Úrkúton táborozott a Juvenisz ifi

Gyülekezetünk legfiatalabb ifjúsági csoportja, a Juvenisz-ifi idén nyáron Úrkúton tartotta egyhetes nyári konferenciáját. Különös izgalom előzte meg ezt a hetet, hiszen idén először vehettük birtokba gyülekezetünk saját konferenciaközpontját egy teljes hétre. Idei táborunkban a délelőtti előadássorozat a „Ki kicsoda, mi micsoda?” címet kapta. Előadásokat hallhattunk arról, hogy egy keresztyén ember életében „ki az Isten?”, „ki az ember, ki vagyok én?”, „mi az egyház?”, és „mit jelent a reformáció”? Esténként pedig az öt Sola máig ható, lelki üzenetei fölött csendesedhettünk el, egy-egy bibliai történet tükrében.

Hétfőn délután érkeztünk meg Úrkútra a csapattal. A tábor területén tartott gyors idegenvezetői séta után elfoglaltuk a szállást.

Vacsora után első esti alkalmunkon a szerencsén főkomornyik történetén keresztül csodálkozhattunk rá arra, hogy Isten évezredek óta üzen az övéinek kijelentésén, az Igén keresztül. Hogy az életet átformáló, Krisztusba vetett hit hallásból van, a hallás pedig Isten Igéje által.

Kedden délelőtt Kálmán Csaba alsóörsi lelkipásztor, gyülekezetünk korábbi ifjúsági vezetője tartott előadást arról, hogy ki az Isten, és milyen az emberrel való kapcsolata. Hogyan találkozik, milyen viszonyban van egymással a látható és a láthatatlan világ. Beszélgettünk arról, mik befolyásolják kialakult istenképeinket, valamint hogy a Biblia tükrében milyen az Isten valójában. A kellemes, tavaszi délutánon elsétált a csapat a közelben található Csárdahegyi Őskarszthoz, ahol a karszt sziklái között leereszkedve csodálhattuk meg a jura-korabeli mészkő- és mangánrétegek lenyomatait. Vacsora után az esti igei alkalmunkon Isten kegyelmének ajándéka felett csendesetünk el, a tékozló fiú történetén keresztül. Azon, ahogy a bocsánatra teljesen méltatlan fiú számára a kegyelem és megbocsátás már azelőtt kész van, mielőtt kérné. Hogy olyan Atyánk lehet, aki tékozló útjainkról hazafelé kullogva elénk fut, és méltatlanul, kegyelméből fiává fogad minket is. Este játékos, közös beszélgetéssel „hangolódunk” rá a lefekvésre.

Szerdán délelőtt ifj. Takaró Tamás, gyülekezetünk lelkipásztora érkezett közénk, és

beszült arról, hogy ki is valójában az ember. Bemutatta, hogyan próbálják összerakni az ember-lét szilánkjait a különböző tudományterületek, beszült arról, milyen – gyakran torz – tükrökön keresztül nézzük magunkat, és hogy hogyan tekint egyszerre korlátainkra és szépségeinkre a teremtő Isten. Ebéd után felkerekedtünk és ellátogattunk a Herendi Porcelánmúzeumba. Itt szemtanúi lehettünk az elkészített műremekeken túl a precíz gyártás folyamatának is. Az itt dolgozók mindegyikét évekig képzik, míg elég gyakorlottakká nem válnak ahhoz, hogy a manufaktúrában dolgozzanak. Nem véletlen: a legkisebb hiba bármelyik munkafolyamat során a termék megsemmisítését, újrakezdését eredményezi. Hihetetlen volt látni, hogy minden folyamat kézzel történik, ahogy az emberi kezek precizitása milliméternyi barázdákat, színpompás vonásokat varázsol a színtelen masszára. Vacsora után Biblia tanulmányozás formájában a kapernaumi százados hitéről gondolkodtunk közösen. Akinek Jézus nem a vagyonára, emberi értékeire, társadalmi eredményességére nézett, hanem csak a hitére. Arra a hitre, ami Úrnak tartja Jézust. Arra, ami származástól, nemzetségtől, rangtól függetlenül záloga lehet annak, hogy mi is üdvözlünk, és egykor majd Isten asztalához telepedjünk. Este kötetlen játékkal, beszélgetéssel zártuk a napot. Csütörtökön Kálmán Béla ráckevei lelkipásztor testvérünk érkezett közénk, és az egyházzal tartott előadást. Megtudhattuk, hogy a társadalomban milyen gazdag jelenléte van az egyháznak az oktatástól az egészségügyön és a szociális ellátáson át a lelki gondozásig. Hogy az egyház annál jobban betölti hivatását, minél kevésbé az emberé és minél jobban Istené. Valamint, hogy az Egyház nem luxushotel, ahova a szolgáltatásokért járunk, hanem barakk, ahol arra való képzést kaphatunk, hogyan lehetünk Krisztus katonáivá, tanúivá ebben a világban. A kora délutáni eső miatt a tervezett lovaglást otthoni közös társasjátékozásra,

vetélkedőkre való készülésre cseréltük, de később a bátrabbak kimerészkedtek a száradó udvarra egy foci- vagy épp röplabda meccs erejéig. Esti evangélizációs alkalmunkon Nikodémus Jézussal való találkozása tükrében hallhattunk arról, hogy mennyivel több Jézus annál, mint aminek sokan gondolják. Ahogy a nagynevű, elismert izraeli tanítónak rá kell döbbernied, nem egy vándortanító ül vele szemben. Nikodémus – hozzánk hasonlóan – azt gondolta ismer valamit, vagy valakit, akiről hallott. De a megismeréshez a felismerésen, az elismerésen, és szeretet-kapcsolaton át vezet az út. Meglátni, hogy olyan Megváltónk van, aki nem csak tanításokkal egyengeti az utunkat, hanem életét adva mutatta meg, mit jelent szeretni. Hallhattunk arról, hogy ezért az érthetetlenül szerető Krisztusért, az évezredek óta megőrzött kijelentett Igéért, az Írásért, a kegyelemért és a hit ajándékáért mind Istennek tartozunk hálával. Egyedül őt illeti a dicsőség mindezekért. Este csapatos vetélkedőn mérhették össze a fiatalok tudásukat. Sokoldalú ismeret megcsillogtatására volt lehetőség, az Ifipédia fogalmi magyarázataitól indulva a népi foglalkozások meghatározásán át a Bábel-szlágerig, ahol ismert modern dalszövegeket szépirodalmi stílusú átirataira kellett ráismerni. De előkerültek Sola-s közmondások, illetve Biblia ismereti kvíz is. A vidám este után sokáig duruzsoltak még a szobákban az ifjú lángelmék, azonban végül sikerült mindenkinek álomba szenderülnie (a vezetőség legnagyobb öröme). Péntek délelőtt Takaró Mihály irodalomtörténész érkezett közénk, és a nyitottság, tudásvágy, igazságkeresés hármán keresztül mutatta be, miről szolt a reformáció, és mit üzen nekünk, 500 évvel később élő reformátusok/reformátorok számára. Felhívta a figyelmünket arra, hogy akkor fogunk élhető XXI. században élni, ha a jogokra való hivatkozás csak a kötelezettségek megtétele után történhet, és hogy a szabadság mellé mindig felelősség társul. Előadás után

kocsikba/buszba pattantunk és Ajka felé vettük az irányt, ahol végre strandolhattunk, fagyizhattunk a nyári napsütésben. Délután azonban robogtunk haza, hiszen ellátogatott hozzánk Benedek Zsolt testvérünk, aki néptánc ízelítővel érkezett közénk. Segítsége is volt a bemutató során Brandenburg Tünde személyében. Bepillantást nyerhettünk a különböző tájegységek viseletébe és tánclépéseibe, majd mi is táncra perdültünk, és széki lépések elsajátítására igyekeztünk rávenni tánchoz szokott, vagy épp botladozó lábainkat. A nap végén kissé kimerülve, de sok mindennel gazdagodva tértünk nyugovóra.

A szombati nap a sportról szólt. Reggeli után kezdetét vette az Úrkúti Nyári Olimpia sportágakra lebontott regisztrációja. Az egyéni- és a csapatsportok szerelmesei is találhattak kedvükre valót, hiszen a ping-pong, a tollaslabda, a röplabda, és a foci voltak a választható sportágak. Mindenki derekasan kivette a részét, még a vezetőség is nevezett egy röplabda rangadó erejéig. A délutánig tartó sportnap után (illetve alapos zuhanyzás után) vacsorázni mentünk, majd sor került a vetélkedők második fordulójára, ahol a fiatalok bibliai jelenetek GIF-képeit mutatták be, valamint előadták a „Mi Úrkutunk” c. produkciókat, melyeket brazil szappanopera, népmese, illetve akciófilm műfajban kellett színpadra vinniük. A sikeres ösbemutatók után megraktuk a tábortüzet és csendesedve hangolódunk a táborzáró morzsaszedegetéshez. A tűz körül mindenki elmondhatta, mit visz haza a táborból a lelki tarisznájában. Öröm volt hallgatni, hogy a közösség élményén túl milyen sok lelki és szellemi kincssel gazdagodtak legfiatalabb ifink tagjai.

Vasárnap reggeli után összegyűltünk az előadó teremben és a technika segítségével online meghallgattuk itthoni istentiszteletünket. Pakolás, majd ebéd után autókba ültünk, és délután Isten segítségével megérkeztünk Pesterzsébetre.

Jó volt megélni, és látni azt, hogy az Isten lelke ugyanúgy munkálkodik az élő fiatal közösségek szívében ma is, mint sok-sok éve már. Hogy a hit útjára lépő fiatalok az évek múlásával egyre többet érhetnek ma is Isten titkaiból, és ez a hit élővé lesz bennük. Erőt és reménységet ad ez mindnyájunknak arra nézve, hogy van jövője az Isten egyházának. Nem azért, mert ma is vannak emberek, akik ezt próbálják összetartani, hanem azért, mert az Isten vigyázza, őrzi azt, ami az övé. Soli Deo Gloria!

dr. Takaró Mihály

Mini ifi tábor

Mini ifi közösségünk idén harmadszorra táborozhatott Balatonfűzfőn. Az érkezés hangulata mit sem változott tavalyhoz képest, mintha csak egy-két nap, nem pedig egy év telt volna el a távozásunk óta. Hamar be is rendezkedtünk, hiszen már másodszor, harmadszor vagy ki tudja hányadszor otthonunk ez a hely. Egy rövid tihanyi kirándulás után már este meghallgathattuk az első előadást Gulyás János presbiter testvérunktől. A tábor témája a HISZEK szóra építve sorrendben a Hívás, Identitás, Szabadság, Elköteleződés és Közösség volt. Mind az öt címszó önmagában megérne egy tábor, így összetéve nem volt könnyű, viszont annál többet adott átgondolni azokat. András Krisztina, Takaró János, Kálmán

Csaba és Kustár György voltak azok, akik egy-egy előadásban segítettek nekünk elmélyedni a témákban.

A reggeli áhítatokon mindhárom segítő kis ifis testvérünk szolgálatát hallhattuk, esténként pedig vezetőnk, Lajos tartott nekünk alkalmat. Csütörtök este egy rendhagyó evangelizáció keretében egy kálvini gyakorlathoz tértünk vissza. A tékozló fiú történetét olvastuk újra rövid részenként énekekkel és imádsággal. Még egy új lelki gyakorlatban lehetett részünk. Szombat délelőtt bibliatanulmányozást tartottunk a vak Bartimeus történetéből. Utána csoportbeszélgetésben megosztottuk egymással, amit megértettünk. Hihetetlen volt, ahogy csak mondtuk egymás után a gondolatokat úgy, mintha sosem fogynánk ki belőle. Isten valóban üzent nekünk ezen a történeten keresztül.

A lelkiek mellett a strandolás, fagyizás, éjszakába nyúló BANG és Solo partik, beszélgetések sem maradtak el. A tábor végére pedig csapatonként kellett előadásokkal készülnünk. A reformáció emlékére Luther Márton 95 tétele mintájára mi is megalkottuk az ifire vonatkozó újításainkat 10 pontban. Ezek sikerességét, életképességét majd a következő év dönti el. Az utolsó este fénypontja mégis a vezetőnk személyét dicsérő eszperente költemények felolvasása volt. Nagyon élveztük már a versírást is, és örültünk, hogy szeretetünket ilyen módon is kifejezhetjük „eme nemes ember” felé.

Reméljük a következő év is ilyen gyorsan el fog telni, hogy megint készülhessünk a táborra, és eltölthessünk egy hasonlóan áldott hetet együtt. SDG!

Benedek Márta

Kisifi tábor 2017 Úrkút

Idei kisifi táborunkat a tavalyihoz hasonlóan, a folyamatosan épülő-szépülő gyülekezeti konferenciaközpontunkban, Úrkúton tartottuk

ifj. Takaró Tamás lelkipásztor vezetésével. Velünk tartott még több év kihagyás után vezetőként Fehérné Takaró Réka néni is, aki csoportvezetőként, reggeli áhítatok tartójaként hosszú évekig szolgált közösségünkben.

Hetünk témája az idei évben fél évezredes reformáció megünneplése volt. Előadónk beszéltek az öt sola máig ható üzeneteiről; az egyház tagjainak egyéni megújulásának szükségességéről; a reformáció fontosabb történelmi mozzanatairól, illetve hatásáról a munkaerőpiacra és pénzgazdálkodásra. Az előadások után két csoportra váltunk szét és csoportbeszélgetés keretein belül gondolkodhattunk tovább közösen az elhangzottakról.

Esti evangélizációs sorozatunk a leláncolt, bebörtönzött hívő belső szabadságáról; a Krisztus által szét tépett bilincsekről; a hívők számára maguktól megnyíló „vaskapukról”; az Isten szavának engedelmeskedő emberről szolt az ApCsel 12:1-12. alapján, ahol Péter apostol csodálatos szabadulását olvashatjuk.

Táborunk kötetlen részei a közös játék, beszélgetés és strandolás voltak. Szombaton rendhagyó módon egy hagyományörző széki néptáncoktatásban volt részünk, ami előtt egy rövid elméleti előadást is hallhattunk a széki népzene- és tánc történetéről, zenei világáról.

Egy igazán tartalmas, lelkileg építő hétben volt részünk, ahol megerősödhettünk, elmélyülhettünk magyar református keresztény identitásunkban, és átélhettük ki először, ki újra Krisztus szabadító szeretetét.

Csobán Nóra

Egy áldott hét Nagyífi tábor

Gyülekezetünk legidősebb ifjúsági csoportja, a „Nagy ifi” nyári konferenciáját az elmúlt évekhez hasonlóan, Balatonfüzfőn tartotta. Ehhez a helyhez rengeteg szép emlék köt bennünket, közös játékok, nevetések, barátsággötések, és mindenekelőtt valóságos megtérések. Izgatottan vártuk tehát, hogy újra együtt lehessünk a „Mesterrel a hegyen”. Táborunk témája, nem lehetett más, mint a reformáció. A reggeli áhítatok után, melyeket gyülekezetünk ifjúságának tagjai tartottak, következtek a délelőtti előadások. A délelőtti kiváló előadások, mind-mind a reformáció nagy témája köré rendeződtek. Kifejezetten jó volt, hogy a témából adódóan a délelőtti előadások nem csak a lelkünkre, de az értelmünkre is hatottak. Felemelő érzés volt az, hogy beleláthattunk abba, hogy mi is az, hogy reformáció, és, hogy folyamatosan meg kell újulnunk. Az előadások után kiscsoportos beszélgetésekben dolgoztuk fel, amit hallottunk az alkalmakon. Áldott alkalmak voltak, ahol nagyon érdekes beszélgetések alakultak ki a napi téma kapcsán. Ebéd után a délutánunk rendszerint strandolással, illetve pihenéssel telt. A vacsora után pedig következtek az esti evangelizációk. Az idei évben az esti evangelizációk témái, Jézusnak az „Én vagyok...” mondásai voltak. Esténként gyülekezetünk beosztott lelkésze ifj. Takaró Tamás szolgált. Személy szerint nekem, ezek az esti alkalmak nyújtottak az elmúlt években a legtöbbet. Szólt az Ige. Valósággá lett újból az, amiért ebbe a táborba indultunk. Fent voltunk a hegyen Krisztussal, és ahogyan János evangélista írja: „és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttének dicsőségét...”. Hetünk megkoronázása a vasárnapi istentisztelet volt. Kedves szokássá vált, hogy ilyenkor szolgálunk a gyülekezetben, néhány énekkel. Majd ezek

után, a helyi – már nyugdíjas – lelkész, felment a szószékre, és az Ige amit felolvasott, a János evangéliumából volt. A 15. fejezetet olvasta fel közöttünk, ami így kezdődik: „Én vagyok az igazi szőlőtő”. Valamennyien beleborzongtunk, hiszen nem tudhatta mi volt hetünk esti alkalmainak témája. Ámultunk azon, hogy a Szentlélek Úristen hogyan köti össze a dolgokat, és hogyan indít bennünket útnak egy lelki hét után. Összefoglalva a hetet, egyetlen szó jut az eszembe, áldott. Istentől áldott hét volt, ahol csak Őrá figyeltünk.

Zárszóként, szeretnék hálát adni csodálatos Istenünknek, hogy egy rövid időre kihívott minket a világból, és egy keveset együtt tölthettünk csak Vele. Áldott legyen Urunk nagy neve. Soli Deo Gloria, egyedül Istené a dicsőség.

Kreis János
teológus hallgató

Kitekintő

Évfordulók július 1-december 15-ig

907. július 4. 1110 éve

Elkezdődött a pozsonyi csata, ahol a magyar csapatok megvédték az országot a frank birodalom ellen.

1207. július 7. 810 éve

Megszületett Árpád-házi Szent Erzsébet.

1552. július 9. 465 éve

Drégely vár bevételénél elesett Szondi György várkapitány, akit díszes pompával temettetett el Ali pasa.

1342. július 16. 675 éve

Meghalt I. Károly (Károly Róbert) magyar király, az Anjou-ház magyar ágának megalapítója, akit háromszor koronáztak meg. Ugyanezen a napon trónra lépett I. (Nagy) Lajos magyar király, egyidejűleg Lengyelország királya.

1877. július 27. 140 éve

Megszületett Dohnányi Ernő, zongoraművész, zeneszerző, karmester, zongorapedagógus.

1922. augusztus 1. 95 éve

Budapesten meghalt Bánki Donát mérnök, feltaláló.

1472. augusztus 9. 545 éve

Meghalt Vitéz János bíboros, esztergomi érsek.

1942. augusztus 20. 75 éve

Meghalt vitéz nagybányai Horthy István repülő főhadnagy, kormányzóhelyettes, Horthy Miklós kormányzó idősebb fia.

1837. augusztus 22. 180 éve

Megnyílt Pest első állandó magyar színháza, a Pesti Magyar Színház, a későbbi Nemzeti Színház.

1842. augusztus 24. 175 éve

József nádor elhelyezte a pest-budai Széchenyi láncidő alapkövét.

Barabás Miklós: A Láncidő alapkövetétele

1942. szeptember 5. 75 éve

Meghalt Móricz Zsigmond író, újságíró, szerkesztő (Légy jó mindhalálig).

1382. szeptember 10. 635 éve

Meghalt I. (Nagy) Lajos magyar király, az első európai uralkodó, aki nagy győzelmet aratott a törökök felett.

1802. szeptember 19. 215 éve

Megszületett Kossuth Lajos államférfi, politikus.

1897. szeptember 20. 120 éve

Megszületett Tamási Áron Kossuth-díjas író, akadémikus (Ábel - trilógia).

1657. szeptember 25. 360 éve

Megszületett Thököly Imre erdélyi fejedelem.

1817. szeptember 28. 200 éve

Megszületett Tompa Mihály költő, a népi-nemzeti irányzat jelentős képviselője, akadémikus (Új Simeon).

1882. szeptember 29. 135 éve

Megszületett Ravasz László református lelkész, püspök.

1957. október 3. 60 éve

Meghalt Szabó Lőrinc, Kossuth-díjas költő, műfordító.

1932. október 12. 85 éve

Meghalt Klebelsberg Kunó kultúr- és tudománypolitikus, a második Magyar Királyság kultuszminisztere.

1897. október 16. 120 éve

Megnyílt a budapesti Magyar Színház.

1822. október 22. 195 éve

Megszületett Orlai Petrich Soma festőművész, Petőfi jó barátja és rokona, akiről több arcképet is festett.

1882. október 22. 135 éve

Meghalt Arany János, író, költő, műfordító, a Toldi szerzője.

1922. október 30. 95 éve

Meghalt Gárdonyi Géza író, újságíró (Egri csillagok).

1517. október 31. 500 éve

Luther Márton wittenbergi teológiaprofesszor közzétette 95 tézisét, amellyel kezdetét vette a reformáció.

1902. november 2. 115 éve

Megszületett Illyés Gyula Kossuth-díjas magyar költő, író, műfordító, szerkesztő, az MTA tagja.

1887. november 14. 130 éve

Megszületett Áprily Lajos költő, műfordító.

1877. november 22. 140 éve

Megszületett Ady Endre költő, újságíró.

1882. december 16. 135 éve

Kecskeméten megszületett Kodály Zoltán, Kossuth-díjas, világhírű zenepedagógus, zeneszerző és népdalgyűjtő.

Arany János: Szondi két apródja

Felhőbe hanyatlott a drégeli rom,
Rá viaszasüt a nap, ádáz tusa napja;
Szemközt vele nyájas, szép zöld hegy-orom,
Tetején lobogós hadi kopja.

Két ifiu térdel, kezökben a lant,
A kopja tövén, mintha volna feszület.
Zsibongva hadával a völgyben alatt
Ali győzelem-ünnepet ület.

"Mért nem jön a Szondi két dalnoka, mért?
Bülbül-szavu rózsák két mennyei bokra?
Hadd fűzne dalokból gyöngysorba fűzért,
Odaillót egy huri nyakra!"

"Ott zöldel az ormó, fenn zöldel a hant
Zászlós kopiával a gyaur basa sírján:
Ott térdel a gyöngypár, kezében a lant,
És pengeti, pengeti, sírván."

...S hogy feljöve Márton, az orosz pap,
Kevély üzenettel a bösz Ali küldte:
Add meg kegyelemre, jó Szondi, magad!
Meg nem marad itt anyaszülte.

"Szép úrfiak! immár e pusztá halom,
E kopja tövén nincs mér' zengeni többet:
Jertek velem, ottlenn áll nagy vigalom,
Odalenn vár mézizü sörbet. -"

Mondjad neki, Márton, im ezt felelem:
Kegyelmet uradtól nem vár soha Szondi,

Jézusa kezében kész a kegyelem:

Egyenest oda fog folyamodni.

"Serbet, füge, pálma, sok déli gyümölcs,
Mit csak terem a nagy szultán birodalma.

Jó illatu fűszer, és drága kenőcs...

Ali győzelem-ünnepe van ma!"

Hadd zúgjon az álgyu! pogány Ali mond,
És pattog a bomba, és röpked a gránát;

Minden tüzes ördög népet, falat ont:

Töri Drégel sziklai várát.

"Szép úrfiak! a nap nyugvóra hajolt,
Immár földi vállát bíborszínű kaftán,
Szél zendül az erdőn, - ott leskel a hold:

Idekinn hideg éj sziszeg aztán!"

A vár piacára ezüstöt, aranyt,
Sok nagybecsű marhát máglyába kihordat;

Harcos paripái nyihognak alatt:

Szügyeikben tört keze forgat.

"Aztán - no, hisz úgy volt! aztán elesett!
Zászlós kopiával hős Ali temette;

Itt nyugszik a halmon, - rövid az eset -;

Zengjétek Alit ma helyette!"

Két dalnoka is volt, két árva fiú:

Öltözteti cifrán bársonyba puhába:

Nem hagyta cselédit - ezért öli bú -

Vele halni meg, ócska ruhába'!

"S küldött Alihoz... Ali dús, Ali jó;

Lány-arcotok' a nap meg nem süti nála;

Sátrában alusztok, a szélkül is ó:

Fiaim, hozzá köt a hála!"

Hogy vítt ezerekkel! hogy vítt egyedül!

Mint bástyá, feszült meg romlott torony alján:

Jó kardja előtt a had rendre ledül,

Kelevéze ragyog vala balján.

"Rusztam maga volt ő!... s hogy harcola még,

Bár álgúgolyótul megtört ina, térde!

Én láttam e harcot!... Azonban elég:

Ali majd haragunni fog érte."

Mint hulla a hulla! veszett a pogány,

Kő módra befolyván a hegy menedékét:

Ő áll a halála vérmosta fokán,

Diadallal várta be végét.

"Eh! vége mikor lesz? kifogytok-e már

Dícséretiből az otromba gyaurnak?

Eb a hite kölykei! vesszeje vár

És börtöne kész Ali úrnak."

Apadjon el a szem, mely célba vevé,

Száradjon el a kar, mely őt lefejezte;

Irgalmad, oh Isten, ne légyen övé,

Ki miatt lőn ily kora veszte!

(1856 jún.)

**„Az pedig az örök élet, hogy
megismerjenek téged”
(János 17:3.)**

Pesterzsébet, 2017. május 7.

Takaró Tamás, esperes

Konfirmáció

Alapige: Jakab levél 4, 8.

**„Közeledjetek az Istenhez, és közeledni fog
hozzátok.”**

Kedves Testvérek! **A dolgok természeténél fogva minél messzebb vagyunk valamitől, annál kevesebbet, és minél közelebb kerülünk valamihez, valakihez, annál többet tudhatunk, láthatunk meg abból. Másként**

látjuk a dolgokat szabad szemmel, és másként látjuk, ha ugyanazt a dolgot, egy nagy teljesítményű, átvilágító rendszer alá tesszük, és egész apró részleteket is meglátunk, mert közel kerül hozzánk az a valami. És ez igaz tulajdonképpen mindenre. Igaz egy tárgyra, igaz magára a természetre, igaz a tudományos kutatásra, és igaz ránk emberekre is. Sokszor éppen az a probléma velünk, hogy csak úgy messziről nézzük egymást és igazán nem tudunk a másikhoz közel kerülni. Néha megdöbbenünk azon, hogy valakiről valamit gondoltam, aztán megismertem, és kiderült közelre kerülve, hogy ő nem is olyan, sőt ő egészen más, mint ahogy én gondoltam.

Így van ez a keresztény egyházzal is, és Isten és az ember kapcsolatával is. Másként látja az egyházat az, aki távol van tőle, és csak mint egy turista néz rá egy templomra kívülről, vagy lép be oda, és néz benne körül belülről. De ha közelebb lép valaki az egyházhoz, és már nem csak kívülről nézni, hanem részt vesz egy gyülekezet életében, akkor rájön, hogy az egyház más, mint ahogy én gondoltam abból, amit hallottam, meg láttam eddig. **Aki közel kerül az egyház életéhez,** vagy közelebb kerül az egyház életéhez, amit mindig egy-egy konkrét gyülekezetben tehetünk csak meg, nem általánosságban, mert olyan nincs, **az rá fog jönni, hogy az egyháznak és benne a gyülekezeteknek van szeretetszolgálat.** Ami azt jelenti, hogy az egyház szeretetből nagyon sok mindent csinál dobpergés nélkül, televízió híradó nélkül, rádiós beszámoló nélkül, mert természetes része az életének, hogy szolgál szegények között, betegek között, magányosok között. De aki messze van az egyháztól, ebből nem lát ebből semmit.

Aki közel van az egyházhoz, az meg fogja látni, hogy **az egyháznak van pásztori szolgálata,** ami azt jelenti, hogy komoly lelkipásztori munka folyik minden egyházközségben a válságba jutott emberek élete megsegítésében, válságba jutott házasságok tanácsolásaiban, gyermekek nevelésében. Komoly pásztori szolgálata van, és **komoly tanító szolgálata is van az egyháznak.** Nagyon is ráfér a mindenkori újra és újra születő generációkra, hogy az egyház tanításait megismerje. Aztán közelebb lépve rájön, hogy **az egyháznak van**

társadalmi felelősségvállalása a magyarságért, és közben az egész világért is.

Ha pedig már nem csak látja valaki közelről az egyházat, az egyház életét, de maga is elkezd részt venni benne, például szolgál benne, fölállal valamilyen munkát az egyház sokféle szolgálatából személyesen is, akkor rá fog jönni a következőre: **az egyház minden szavát és minden tevékenységét** (minden szavát, amiről beszél és minden tevékenységét, amit végez és csinál), **tulajdonképpen csak egyetlen nagy cél mozgatja.** Mindazt, amit most az előbb felsoroltam, és azok mögött is, csak egyetlen egy nagy cél van, amiért van egyház, amiért itt végzünk mindent, aminek egy részét említettem csak meg, ez az egy pedig nem más, mint: Beszélni minden embernek az élő Istenről, Isten irántunk való nagy szeretetéről, elmondani mindenkinek, hogy tudjon róla, és megélni, megmutatni a másik emberek iránti szeretetünkben, cselekedetünkben ugyanezt. **Beszélni róla, hogy szeret az Isten, és mindennapi életgyakorlatunkban megmutatni az emberek felé mindezt.** Ennyi az egyház értelme és célja, és semmi más nem vezérli. Minden szolgálata mögött ez van, de ezt csak úgy lehet megérteni, ha valaki egyszer bekapcsolódik, igazán közel kerül, belültre kerül. Nem csak néző, nem csak kíváncsi már, hanem részese egy közösség életének.

Kedves Testvérek! **Az egyház és gyülekezetei minden élettevékenysége a szeretetről szól, méghozzá Isten szeretetéről.** Isten nagy szeretetéről és a mi Isten iránti hálás viszontszeretetünkről, amit igyekszünk megélni az emberek felé. A konfirmáció is ezért van. Hogyan történik mindez a konfirmációban? Úgy, ahogy az előbb felolvastam egyetlenegy ígét a Biblia sok ezer igeveréből, és ez így hangzott: **„Közeledjete Istenhez, és Isten közeledni fog hozzátok”.**

A konfirmáció az egyháznak az a tevékenysége, amelyben segít közeledni, közelebb menni ifjainknak az Istenhez. Ez a konfirmáció: segíteni közelebb menni Istenhez. Azért, hogy a távol lévő életünk egyszer közel való élet legyen.

Segítettük őket azzal, hogy kaput nyitottunk a Bibliára nekik. Azért a Bibliára, mert Isten szája ez a könyv. Aki kíváncsi arra, hogy az

Isten mit mond, az nem kerülheti meg ezt a könyvet, a Bibliát, mert Isten kijelentése itt van, a mindig időszerű kijelentése itt van. Akinek a kezében nincs Biblia, annak nyilván nem lehet szívében sem, az érzelmeiben sem, a gondolataiban sem, az élet látásában sem, nem lehet a házasságában sem, az emberi kapcsolataiban sem, mert az nem csak úgy belénk esik. Ezért nyitottunk kaput a fiataloknak arra, hogy vegyék kezükbe a Bibliát. És ma az ünnepi istentisztelet végén oda is adjuk nekik, mindegyiküknek. Kezükbe adjuk a Bibliát. Drága szülők, nagyszülők, ha időnként beléptek a szobájukba, ha van nekik külön szobájuk, nézzétek meg, hogy hol van a Bibliájuk. Tiszta-e vagy poros? Port fog vagy életet ad?

Aztán tanítottuk őket imádkozni. Mert ahogy az Isten szája a Biblia, hogy beszél hozzánk, a mi lehetőségünk, hogy Istennel beszéljünk az az, hogy imádkozunk. No, nem csak akkor, amikor a műtőasztalon fekszünk, én is feküdtem néhányszor. Akkor talán még buzgóságosabban imádkozik az ember. Hanem, ahogy az apostol bíztat: „*szüntelen imádkozzatok*”. Segítettünk nekik abban, hogy ilyen rendszeresen imádkozó életek lehessenek.

Hívtuk és hívjuk őket az ige hallgatására. Azért kellett jönniük minden vasárnap is templomba, mert a Biblia szerint „**a hit hallásból van**”, csak! Nem az erdőben, nem az mezőn, nem a virágban, nem a fában. Istent meghallani csak a hirdetett ige által lehet. „A hit hallásból van.” Ezért hívtuk őket istentiszteletre, hívni fogjuk őket az ifjúsági különböző korcsoportos közösségeinkbe. Hívni fogjuk őket táborba, mert kell, hogy hallják az Isten igéjét, mert nem lehet másként hitre jutni csak így.

És bekapcsoltuk őket Isten szeretetének áradásába, azt pedig a gyülekezet közösségében éli meg az ember. Aki elhagyja a gyülekezetét, az kivonja magát Isten szeretet áradásából. Így igyekeztük munkálni azt, hogy közeledjenek az Istenhez. Erre nézve tesznek majd hitvallást, fogadalomtételt, és élnek az úrvacsora szentségével.

Vajon miért bíztat bennünket Isten arra, hogy közeledjünk hozzá? Így is felvethetném a kérdést: Ugyan mi értelme van annak, vagy mi célja van annak, miért mondja az Isten, hogy:

„*Közeledjete énhozzá, és én is közeledek hozzátok*”? Így válaszol erre a Szentírás, maga a zsoltáros, és ez lesz minden ember élettapasztalata, hogy: „**Isten közelsége oly igen jó énnékem**”. Miért mondja Isten, hogy közeledjete énhozzá? Mert: „*Isten közelsége oly igen jó énnékem*”. Akik ebben a templomban már hívő emberek, a Biblia szerint hívő emberek, nem a maguk módján, azok már tudják, hogy ez így van. Isten közelsége nagyon jó dolog. Egyszerűen azért, mert amikor megalkotott az bennünket Isten, akkor odakötött magához, és elárasztott minden gazdagságával, mert gazdag az Isten. Minden gazdagságát nekünk adta, a szeretetének számtalan kincsét megkapta az ember. **A biztonságot, az örömet, a harmóniát, az értelmes és értékes élet lehetőségét, és még az örökkévalósága is biztosítva van.**

De ezt az Istennel való harmóniát megrontotta a Biblia szerint valami. Ezt az Istennel való jó kapcsolatot megrontotta valami. Ezt a Biblia így nevezi: **a bűn. Így lett az Istennel való közösségből Istentől való távolság.** Azóta mindannyian távol születünk az atyai háztól. Azért bíztat bennünket az ige, hogy közeledjete, mert nem születünk úgy, hogy közel vagyunk. „*Közeledjete énhozzá.*”

Igen, távol kerültünk Istentől, és ezért fontos kérdés, és fontos válasz, hogy: **Hogyan lehet közeledni az Istenhez?** Úgy, hogy azt mondom, hogy holnaptól kezdve én elindulok az Isten útján? Hogy lehet közeledni? Kedves Testvérek, különös választ ad rá a Biblia. **Úgy lehet közeledni Istenhez, hogy Isten élénk jön.** Ő indul élénk. A konfirmáció nem más, mint Isten élénk jövele. Ezek elé a drága ifjak elé, eléjük jött az Isten, hogy közelebb kerüljenek hozzá. És elétek jött, akik eljöttetek ma ide. Akkor is, ha nem volt ilyen gondolat a szívetekben, a fejetekben. A konfirmáció nektek is lehetőség, mert ezen az alkalmon elétek is elétek lép az Isten. Közelít hozzátok is, hogy közelebb léphessünk mi is Őhozzá. **Ezért csodálatos és nagy esemény a konfirmáció mindenkinek, mert az nem más, minthogy Isten közel jön, megelőz a szeretetével, és**

közel lép énhozzám. Azért, hogy a távolságból újra közelség legyen, hogy az Istentől való a távol életemből közel való életté legyen. Hogy az Isten minden ajándékának, jóakarátának részesévé legyek újra. Hogy Isten gazdagságát kiáraszthassa az életembe. Hogy Isten segítségül lehessen a mindennapjaimban.

Hogy csinálta Isten, hogy elénk jött, hogy mi közeledhessünk hozzá? Megint egy bibliai ígét mondok: **„Lehajtotta Isten az eget, és leszállt”** – olvassuk a Zsoltárok könyvében. Úgy jött Isten közel hozzánk, hogy lehajtotta az eget, és leszállt. És felállítatott egy keresztet, és rajta odaáldozott valakit, hogy a szakadtságból, a távolságból közelség lehessen. **A kereszt az egyetlen út, amelyen keresztül újra közel kerülhetünk Istenhez.** A keresztnek két iránya van. Van egy felfelé, láttatok már keresztfát, az a földet összeköti az éggel, és Jézus két kifeszített, odaszögezett karja, pedig összeköt bennünket egymással.

Nincs más út Istenhez, nem lehet közeledni Istenhez, csak egy úton, ennek a kereszt Jézusának a követése útján. Ő kötötte össze a földet az éggel, az én bűnös életemet megbocsátva az élő Istennel. **Ezért a konfirmációi előkészület középpontjába ez a Jézus Krisztus került.** Amikor bíztat az ige, hogy közeledjete, tanuljuk meg, ha akarok közeledni azt azért tehetem meg, mert Isten Lelke munkálja. De megmutatja az egyetlen utat is, ahogy közeledhetek, és ez a kereszten át vezet csak. Azon a Jézuson át, akit ott megfeszítettek a bűneinkért.

Segítsétek a gyermekeiteket, hogy hallhassák Istennek az erről szóló ígétjét, és a magatok életében próbáljátok megmutatni, hogy milyen áldott dolog közel lenni az Istenhez,

közel élni az Istenhez. És hogy mennyi áldás származik ebből a mi gyermekeinkre és unokáinkra. Adja Isten, hogy ez megtörténhessen!

Ámen!

Rendszeres gyülekezeti alkalmak

Hivatali idő: kedd, szerda, csütörtök 9 – 12 óra.

Kedd: 18:00 Férfióra – minden hónap 1. és 3. keddjén

19:00 FIFA – Fiatal felnőttek alkalmak – minden hónap 2. és 4. keddjén

Szerda: 17:00 felső tagozatos gyerekek hittanórája

19:30 Kóruspróba

Csütörtök 10:00 Gyülekezeti bibliaóra

17:00 Óvodások hittanórája

17:00 Alsó tagozatos kisiskolások

hittanórája

18:00 Kis ifi (22-25 évesek)

19.00 Anima Soni próba

Péntek 17:00 Mini ifi (17-21 évesek)

17:00 Juvenis ifi (13 – 16 évesek)

18:00 Nagy ifi (26-35 évesek)

Vasárnap 10.00 Istentisztelet

Gyermek istentisztelet és gyermekmegőrzés

12:00 Kórus próba és Ifjúsági kórus próba

Gyülekezeti hírmondó: a Pesterzsébet Központi Református Egyházközség kiadványa.

Cím: 1204 Budapest, Ady Endre u. 81. 283-00-29 www.pkre.hu

Felelős szerkesztő: Pappné G. Judit

Felelős kiadó: Takaró Tamás esperes, lelkipásztor